

Alle anderen hadden gelijk.

zondag 3 juni 2012

'Ga jij morgen naar de ronde van Antwerpen?' De vraag komt van Björn en het is niet de vraag die me overvalt maar wel het feit dat de ronde morgen al plaats vindt. Vanaf een bepaalde leeftijd moet je jezelf daar niet zozeer lichamelijk dan wel mentaal op voorbereiden en 20 uur is veel te kort. Zelf vaart hij niet mee, snotter, snotter, hij zit met een verkoudheid. Nonkel Gi staat na rugproblemen met een doktersbriefje te zwaaien en m'n vader heeft geen uitvluchten meer nodig, die zegt vlakaf nee. Ik maak mezelf sterk dat ik de dapperste van de familie ben en zet door.

Zondag morgen, in de gietende regen sta ik mijn boot op te laden en kom tot het besluit dat ik niet de dapperste maar wel de domste van de familie ben. In AKKC wordt het zo mogelijk nog erger. Niet één vaarder van SKK is ingeschreven. Ik ben kennelijk niet alleen de domste van de familie maar van heel de klub. Zelfs mijn ouwe trouwe vaargenoot Jan is niet van de partij. De moed zakt me in de schoenen en doordat ik sandalen draag blijft er zelfs daar niks, nadda, noppes achter.

De regen plenst uit de grijze lucht. Er zit niks anders op dan in te stappen en door te trekken, hoe harder ik vaar hoe sneller ik terug ben. Ik weet het is een vrij simplistische gedachte maar het is het enige waar ik me kan aan op trekken. Iedereen blijft ver achter en ik kom veruit als eerste aan de dokken, veel te snel want zelfs de soep is nog niet ter plaatse. Blijkt ook nog dat ik een uur moet wachten eer we de Schelde mogen oversteken. Ik ben kletsnat en begin te bibberen van de kou. De soep is dan ook zeer welgekomen. Ze is lekker, heet en er is heel veel soep voor weinigvaarders.

Tegen dat we in groep mogen oversteken zit de kou diep in mijn botten en zijn m'n spieren verkramp. De regen en de wind zorgen niet direct voor een prima klimaat.

Weer is doortrekken de enige optie. De koersvaarders zijn niet bij te houden maar een kopgroep van 5 snellevaarders moet ik toch kunnen bijhouden. Dat lukt inderdaad maar de tol is zwaar. Ik zit stik kapot als we in Niel aankomen en die trap lijkt zo hoog dat hij evengoed tot aan de top van de Eiffeltoren kon reiken. Ik krijg met moeite 1 boterhammetje door mijn dichtgeknepen keel en hoop dat de twee koffie's met extra suiker en een koekje me de rest van de tocht recht houden. Wanneer ik andere jaren hier blijf toogplakken tot iedereen vertrokken is, knijp ik er nu stilletjes tussenuit.

Ik doe droge kleren aan en vaar voor alle anderen verder en lijd in stilte.
Straks komt als kers op de taart dan nog het zo idyllische Netekanaal.
Ik verbruik alle aanwezige eiwitten zodat m'n hersenen in een soort slaapstand komen. No brain, no pain weet je wel.
Al degene die er vandaag niet bij zijn hebben voor één keer gelijk.

Om een lange dag kort te maken, er waren vandaag maar twee lichtpuntjes.
De soep (want daar was er veel van) en de aankomst (want daar wordt je uit uw lijden verlost). Oh, er is nog een lichtpuntje. Ik weet nu van mezelf dat ik de domste ben en zelfkennis is het begin van alle wijsheid en zeg hier en nu, met mijn nieuw verworven wijsheid heb ik beslist dat dit de laatste keer is dat ik de ronde van Antwerpen heb gevaren. Zeker weten!!

P.S. We zijn nu een week verder en ik kan m'n arm terug opheffen zonder dat er pijnscheuten door mijn rug schieten, m'n hoofd opzij trekt en een vreselijke grimas verschijnt. Meer nog. Ik zit hier in de zon op een terras met een koude Duvel in m'n hand en laat de ronde nog eens door mijn stilaan benevelde geest dwalen. Ik heb al zeker 30 keer de ronde uitgevaren. Als dat echt zo'n rottocht is dan had ik daar toch al eerder moeten achter komen? Nog enkele bedenkingen. Andere jaren zijn er veel vaarders en weinig soep, dit jaar geen last van gehad. Andere jaren wordt er in Niel te veel gehesen zodat je in Boom al terug met een volle blaas zit, dit jaar geen last van gehad. Andere jaren is het in de namiddag zo warm dat het zweet in je ogen druip wat samen met de zonnecrème fel begint te branden, dit jaar geen last van gehad. Andere jaren geeft 75 km een flinke sprong in de kilometerlijst maar doordat er meerdere vaarders meedoen, blijft de achterstand even groot, dit jaar geen last van gehad. Andere jaren staat de zon bij aankomst zo laag en recht op kop dat ze de vaart in een lichtende spiegel veranderd zodat je totaal verblind op de tast naar de toog moet zoeken, dit jaar geen last van gehad. Als ik het zo bezie was de Ronde van Antwerpen dit jaar een leuk tochtje. Weet je wat. Morgen hang ik in de club een nieuw blad uit voor de ronde van volgend jaar en zet mezelf bovenaan de lijst. Zeker weten. Oeps.....daar gaat mijn wijsheid.

Willy.